

fastsatte Afløsningssum, en Godtgørelse for den Rentefordel, som Staten opnaar ved den tidligere Indbetaling; Godtgørelsen beregnes efter en Rentefod af 5 pCt. p. A.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 102 af 29. April 1913 blev der givet Yderne af visse Staten tilkommende Afgifter Adgang til frivillig Afløsning af disse efter de i Loven nærmere fastsatte Regler. Disse var allerede ved Lovens Ikrafttræden ret gunstige for Afgiftsyderne, idet Omregningen skulde foretages paa Grundlag af Kapiteltaksterne for Aarene 1889—1912 med Udskydelse af de to højeste og de to laveste Takster, og disse Fordele forøgedes i de følgende Aar yderligere ved den efterhaanden indtraadte Prisstigning. Ikke des mindre blev Adgangen til Afløsning kun benyttet i forholdsvist ringe Udstrækning. Da praktisk-administrative Hensyn maa tale for, at den her paabegyndte Afløsning førtes helt igennem, blev der paa Foranledning af den af Regeringen nedsatte Statsregnskabskommission ved Lov Nr. 95 af 29. Marts 1924 indført en *tvungen* Afløsning. Den ved Loven af 1913 foreskrevne Beregning af selve Afløsningssummerne ændredes ikke, men fra 1. Januar 1925 at regne skulde Afløsningssummerne indbetales sammen med de paa vedkommende Ejendom hvilende Skatter. Reglerne for denne tvungne Indbetaling var følgende:

Udgør Afløsningssummen for den enkelte særskilt til Ejendomsskyld vurderede Ejendom ikke over 10 Kr., indbetales den i sin Helhed sammen med Skatterne for April Termin 1925.

Udgør Afløsningssummen over 10 Kr., men ikke over 25 Kr., indbetales den med Halvdelen i April og Halvdelen i Oktober Termin 1925.

Udgør Afløsningssummen over 25 Kr., men ikke over 200 Kr., indbetales den med en Fjerdedel i April Termin 1925 og hver af de følgende tre Skatteterminer.

Udgør Afløsningssummen over 200 Kr., men ikke over 500 Kr., indbetales den med

en Ottendedel i April Termin 1925 og hver af de følgende syv Skatteterminer.

Udgør Afløsningssummen over 500 Kr., indbetales den med en Tiendedel i April Termin 1925 og hver af de følgende ni Skatteterminer.

Efter Lovens Gennemførelse er der fra Ydere i forskellige Amtstuedistrikter, navnlig Frederiksborg og Bornholms Distrikt, fremkommet Tilkendegivelser af, at Udredelsen af de paagældende Afløsningsrater voldte Yderne betydelige økonomiske Vanskeligheder. Dette er efterhaanden blevet særlig mærkbart derved, at Indbetalingen er kommet til at falde sammen med de nedadgaende Konjunkturer for Landbruget.

Overfor de Vanskeligheder, der saaledes øjensynlig gør sig gældende for Yderne, hvis disse skal indbetale Afløsningssummerne til de i Loven fastsatte Terminer, har Finansministeriet fundet det nødvendigt i nogen Grad at indrømme Lempelser med Hensyn til Indbetalingsterminerne. Medens der ikke synes nogen Grund til at indrømme saadanne Lempelser i de Tilfælde, hvor Afløsningssummen ikke overstiger 25 Kr. dels paa Grund af disse Afløsningssummers ringe Størrelse, dels fordi Forfaldstiden for disse Afløsningssummer allerede er kommen (jfr. foran) mener man, at det vil være rimeligt at imødekomme de øvrige Ydere, saaledes at de fremtidig kun behøver at betale een Ydelse om Aaret. Herved vil Afløsningens Gennemførelse ganske vist tage omtrent dobbelt saa mange Aar som efter Loven af 1924 forudsat, men Yderne vil opnaa den for dem gunstigere Stilling, at de i samme Høstaar kun betaler een Gang. Som Termin for denne Ydelses Erlæggelse har man valgt Oktober Skattetermin ud fra den Betragtning, at Yderne efter Høst lettest vil kunne præstere Betaling.